

Васкрсење

ЕПАРХИЈА ЗВОРНИЧКО-ТУЗЛАНСКА

деталј мозаика на корицама:
Васкрсење, 11. век, манастир Дафни

Епископ
зворничко-тузлански

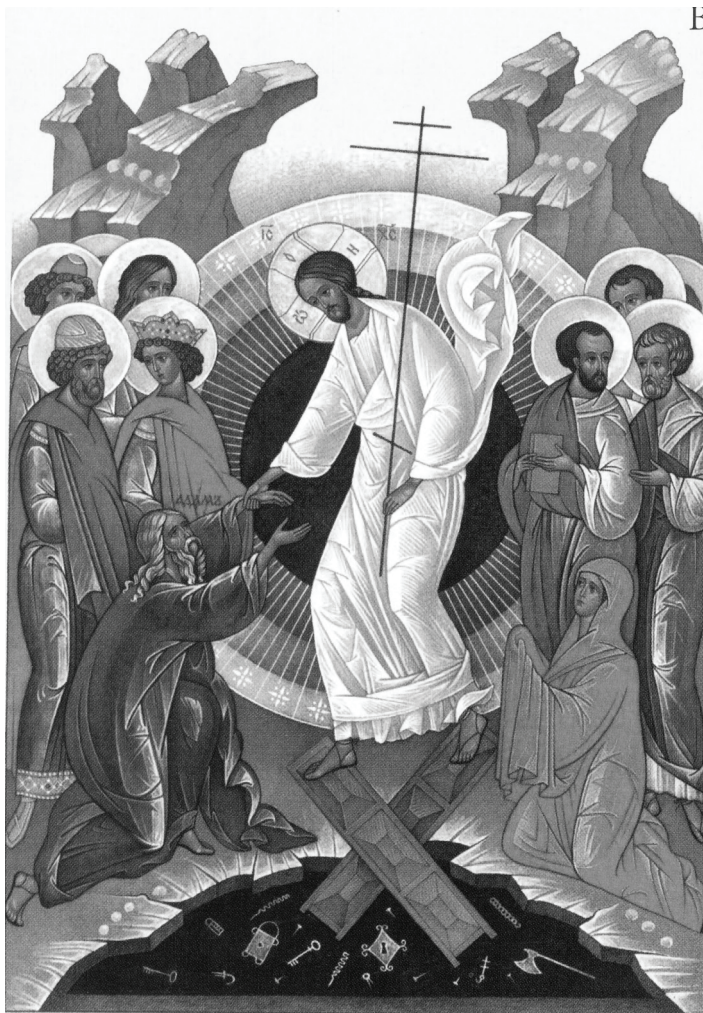
ФОТИЈЕ

ВАСКРСЕЊЕ

СИНАЈ
Бијељина

2022.

ВИДЕТИ

Веће је
видети своје грехе,
него васкрсавати
мртве

Веће је
себе умањивати,
да би Христос
у нама узрастао

Веће је
свако створење
бољим од себе
видети, да би
смирено о себи
мислили

Веће је
последњи од свих
бити, да би нас
Господ узвисио

Веће је
и највеће, Господа
у мноштву препознати,
да Он узраста,
а ми да се
умањујемо

РАДОСТ И МУЛА

У Добоју
наша радост,
у Црној Гори
мула и талибан,
прво осана,
потом испљуван

А скоро исте
речи говорио,
о миру, љубави,
о Цркви,
ал' свако чује
својим ухом,
па тако и
збори духом

Још је Достојевски
Великим инквизитором
рекао, не треба нама
поново Христос,
већ онај који ће нас
хлебом нахранити

Ал' Црква света
Христом живи,
због тога смо ми
свету криви,
јер ми
крст и Небески
хлеб нудећи
живот је не овај,
већ будући

Ал' свет иде
како је писано,
ни јота неће
измењена бити,
зато наш Патријарх
Христом збори,
и овде у Србији
и у Црној Гори,
и на све
стране света,
да смрт од кога
буде отета

ТРЕЖЊЕЊЕ

Људи, шта то би,
да се пијан трезниш
и некако, али
трежњење на суво,
не иде никако

Шта чујеш,
шта видиш,
не верујеш,
све ти се чини
да претерујеш

И очи би протрљао,
а уши би требало,
откад нас је ово
вребало

А ево, све дође
као лопов у ноћи,
изненада, ниоткуда,
неверица свуда

И да се осмехнеш,
покушао би,
а пре ћеш
главом завртети,
па би се и по глави
пљеснуо, не би ли
себи дошао

Е наивко,
е немудрих слико,
у шта те године
прођоше,
отрезни се,
већ је време,
јер како чујемо,
стижу и нове
животне дилеме

SERBIEN LAGER

Болесни напред,
здрави стоп
у градовима
селима и свуда
е чуда, е чуда

АНКО

Ускоро невакцинисани,
ни до тоалета
неће моћи,
Анкови ће ту бити,
чак и преко ноћи

Ветеринари и гробари,
од данас су сви
инспектори и
контролори,
а правило рада
ће им бити:
Невакцинисани,
нећете се скрити

Анкови за сада кажу:
Само кафићи,
ал' сутра...
е моји заморчићи,
из својих кућа,
да л' ћемо изићи?

ЈОАНИКИЈЕ

Јоаникија нашег у бетонску
тамницу вргоше,
у којој он се ни исправити не може, али
ипак усправан оста
пред онима који га затвараше,
гроб себи вечни копајући

Световасилијевска литија
њима смета,
која Свеца Острошког слави,
да Црној Гори слободу јави,
њој Јоаникије са својим народом,
смерним кораком дошета,
слободи - не од овога света

Мало је сада читава Црна Гора
Јоаникију затвор да буде,
он се овим уписа у људе,
а нељуди имена немају,
већ се могу заједно Пилати звати,
јер ни руке не стигоше опрати

Даће Бог и Василије Свети,
да се брат Јоаникије
опет своје народу и слободи врати,
не, ми Срби нећемо стати,
некрсте на то позивати,
да мир и достојанство
испуне Црну Гору,
као кад је митроносне главе
Крстом осењиваше

ЛАЖА

Здрави су претња
болеснима,
ма и свима,
па људи моји,
где то постоји?

Има у данашњем
лажа свету,
где све дође
у пакету,
на коме пише,
лаж истину брише

Наша је истина
лаж,
и у томе је
њена драж,
да ништа исто
бити неће,
све старо и вредно
у смеће, обредно

Своје царство лажи
градимо,
ко је за,
на горње место
га посадимо,
и тако редом
до лажног месије,
својом чредом

Све наше
негдашње лажи
знајте, само су
сенке биле,
да би се сада,
у нашем царству,
Лаже оствариле

БРАВИЦА

Постоји једна
чудна справица
која се зове
бравица, она као
и много тога,
има два лица

Прво лице је
слобода,
откључаш и човек
може да хода
и хода

Друго лице је
неслобода,
закључаш, и
нема нико
никуда

Бравица кроз
историју ствари
решава,

једне изолује,
друге разрешава

Ко није на линији,
не брини,
и за њега има
кључа стега,
а бравица
к'о сингерица

Зато власти
власт, а
части част,
иначе следи
бравица,
за непокорне
справица

Кажу да је
точак револуција,
а бравица?
Па она једне
уздиже, а
а друге збаци,
само клик,

и нови,
дуго очекивани
прваци

Бравица данас
и медицину решава,
додуше, делује
превентивно,
вакцинисане од
здравих чува

Изума има много,
и сви нечему
служе,
а бравица добро
од зла дели,
ал' зависи у кога
је кључ,
па ти иза бравице,
миран буди,
стиже време
да Бог суди

P.S. Бравица - Lockdown

ЗДРАВ БУДИ

Господ када
је у Јеванђељу
исцељивао људе
потврђивао је то
и својим речима:
Ето си здрав!

Здрав бити
и Богу служити
то је смисао
нашег живота,
па како онда данас
здрав бити
грехом поста?

Данас је
здрав човек претња,
а не циљ
новом поретку
новој нормалности
која виче
Не здрав,

него вакцинисан!

Ево, вакцинисани
логоре за здраве
припремају,
да их изољују
да их нема
тако ће они
једини па и здрави бити

О, слободо, слободо
ти си здравље
О, љубави
ти си правда
Дижимо се, браћо сви
да нас Господ слободом
здравима учини

БИВША КРАЈИНА

Шта?
и у олуји?
још ми у
ушима зуји,
да прославе
понижавајући,
да помире
презирући,
не нас,
него њих
жртве,
да баш њих,
мртве

Чекићање
ћирилице
и мимоход
са зенгама,
са хосовцима,
заједно са њима
за дом спремни,
па бар због

натписа не би,
ни њега се
не постидеше,
а Срби бише,
и у Вуковару
се на мимоходу
исписаше,
трајним мастилом
нељудскости

Шта ће следеће
учинити?
Кажете,
од њих је доста
и ово,
и у праву сте,
ово је за један
век доста,
што они
за годину
учинише,
и потврдише
злог пророка
од три трећине,

а они су они
трећи

О Милаше,
о Бјелановићу,
о Десницо,
о Миланковићу,
о Тесло,
о, о, о...
каква вас
судбина чека
после ових недела
од века,
где ћете завршити
и шта ћете бити?

А трактори,
колоне, сузе,
прогон пред очима
читавог света,
који се за њих
није десио,
ал' ово је
још теже,

ево ме у
грлу стеже
и ни речи,
зато песма
да опева,
да опоје,
обадвоје

ЉУДСКОПРАВАШИ

Где несташе борци
за људска права,
а до јуче цијелом
свету правима
очи вадише,
а сад ево,
преко ноћи,
појавише се у
другој одећи

Сад им из џепова,
ковид правила вире
и неће да се смире,
док их свима
не наметну,
деци, одраслима,
ма свима,
по цену локдауна,
по цену претње
логорима

Народ рече,
јад су били,
јад и остали,
увек су неком
служили,
а и њихова права
одоше до заборав,
јер они сада
ропство пропагирају
као највеће
људско право,
то утуви,
моја луда главо
Где нестадоше борци
за људска права,
ту су, неко рече,
ал' их је тешко
препознати, сви су
у ковид строју,
као у неком боју,
да више не буде
права,
ни у повоју

СТЕФАНЕ

Стефане,
ево твојих очију
на моме длану,
не бој се,
Господ је с тобом
и кад си био
слеп и робом,
а прогледаћеш
и подићи ћеш
народу своме
Дечане свете,
да Срби њима
небу узлете

Ево твојих очију,
да Хиландар обновиш,
да кућу моју
у Барију украсиш,
да будеш
светило света,
да они који ти долазе
са севера и југа

духовно прогледају,
да се исцељују
од свих недуга,
да Дечани буду
пуни славља,
да се Господ
тобом прославља

Ево твојих очију,
не бој се,
свој народ држи
косовског пута,
да никад не залута,
којим ходише
Свети Сава и Цар Лазар
и сваки Србин
православљем мудар,
па и сваки човек
који свет
твојим очима гледа
и види оно будуће
као да је сада,
док Господ не дође
да суди,
да правдом влада

и светлост од таме
одели,
да убогима и слепима
вечну радост
спасења додели

СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ

За Карловце су
потребни томови,
јер су у њима
домови,
историјом писани,
а највише песмом,
између гимназије и
богословије,
Бранка и Стражилова,
Градске баште и
Дунава, а црква
Светог Николе као
чувар Патријаршије.

И фонтана
Четири лава
и Рајачић
и Магистрат
и Српска Војводина
и све у платанима
и лепоти,
ако смо за

град-музеј,
то су Карловци,
град културе,
погледајте само
ове контуре!

Небеса на земљу
своде, радуј се
наш српски народе,
ево твога Сиона
и поноса и згоде,
овде све од јединства
и уметности ври,
ко све ово
састави,
да лепотом и
хармонијом дише,
за којом се,
с правом,
уздише,
јер су у том уздаху
векови

Карловци су и
град младости

у ком се и на
звезде лаје,
али се у њима
ђачким љубавима и
верностима
остаје,
бити са Карловцима,
значи бити
са свима, који
хармонији и
складу теже,
и свему узвишеном,
а ипак људском и
приступачном

Да л' овде стати
о Сремским Карловцима
певати, мало је,
готово ништа,
као зрно песка
у пустињи,
ал' тих зрна
има више,
јер некада мудре
и велике главе

Карловце узвисише,
да свом српству
буду дика
и узданица,
узданица,
и то велика

ЗЛАТНА МИЛИЈАРДА

Златници?
Новац?
Ил' шта друго?
Друго, друго,
моја туго,
управо то
што мислиш,
златни
милијардери,
богаташи
без Лазара

Ових златних је
све у свету,
ал' им је мало,
зато ће отети
и сиромасима,
да и у златној старости
свега има

Краве?
а и оне су штетне,

траве и кисеоник
нестају,
ако неко пита,
шта са њима,
као и са осталима

Милијардери,
ми смо апостоли
новог доба,
ко хоће да чује,
нека проба,
ал' ми ретке
примамо,
златне да,
а остале
ликвидирамо

Ко нам шта може?
једне на Марс,
друге на разне
планете,
а већину у
глину,
па ми то из
нове хуманости

чинимо,
то су наше
вредности,
њима живимо

Да, да,
читали смо причу
о богаташу и Лазару,
док је Лазара било,
ал' ево,
сад смо само ми,
и шта нам фали?

Свога цара,
земаљског владара
ускоро крунишемо,
ил' волите,
короном венчавамо,
да царујемо и
царујемо, а душом
једемо и пијемо,
а све који
глас дигну,
целати наши
ће да стигну

Нерон, Диоклецијан,
Хитлер, Стаљин,
то су мале бебе,
ми смо на врху
еволуције,
дигитални дарвинизам
наша је снага,
где су други?
где су слабићи?
од њих ни трага

Само је космос
наша мера,
док нам и он
не постане вечера,
и тако,
из орбите у
орбиту,
док све у стомак
не претворимо,
то је наш бог,
њему служимо

ГУРИЈЕ, САМОН И АВИВ

Свети мученици
Божанске мудрости,
прави ученици,
идола се одрекоше
и животе своје
за Христа положише

И Бог им даде силу,
да нас из ропства
избављају,
као некада
Ефеску дјевицу,
коју у родитељски дом
вратише,
да у радости
и слободи
Христа славе,
и да се овим чудом,
данас празновани
мученици,
никад не забораве

АПОСТОЛ МАТЕЈ

Свети апостол Матеј,
Божидар,
апостол Јудеја,
апостол народа свог,
али га не хтеше чути,
као ни Христа
распетог

Све им на њиховом
језику написа,
о пророцима који о
Месији-Христу
сведочише,
ал' им копрена,
због тврдоће срца
на очима оста,
и не прогледаше

Прогледаше међутим,
хроми, убоги и слепи,
који први пут
за Христа,

за Јеванђеље чуше,
и прогледаше,
и проходаше,
и од незнабожаца,
народ Божији
постадоше

А апостол Матеј
цариник беше,
и Христа сусревши,
све остави,
јер у Христу
бисер у пољу
препозна,
и ради нас Га
у своме Јеванђељу
описа

Да и ми не би,
као Јудеји,
лутали по свету
као по пустињи,
и тражили другог,
који ће у своје име
доћи, већ Христа,

Светлост света
да тражимо
и тако Божидари,
народу своме
постанемо

РОЖАЊ

Наш манастир Рожањ,
великом пророку
Јеремији посвећен,
да и ми будемо
велики са њим,
и Реч Божију
сведочимо
устима пророчким

Рожањ је наш
мали Јасеновац,
место страдања,
у једној кући
осамдесет седморо
људи спалише,
и светлост њихова
се, ево још,
у небеса диже

И других моштију
и костију разних
страдалника има,

чекају трубу небеску,
да се, по пророцима,
у своја тела
поново обуку,
и Богу нашем
Небеском у руку,
као деца Оцу
у Сретење

СВЕТИ ГРИГОРИЈЕ ЧУДОТВОРАЦ

Свети Григорије само
седамнаест Хришћана
у своме граду
Неокесарији затече,
а као пастир добри,
и остале за живота
Христу приведе

Седамнаест их,
по промислу,
у незнабоштву оста,
да његов наследник
од њих крене,
те и друге градове
хришћанством
просветли,
да буду у овом
свету, ал' свети

Свети Григорије
Чудотворац

би и оста,
као Свети Николај
и Спиридон, који
васељену вером
утврдише, горе
премештајући,
и са неба огањ
низводећи,
Живог Христа
свету сведочећи,
све од тада
до у наше доба

ЕКУМЕНИЗАМ

Екуменизам је духовно
Козарачко коло,
да коло наоколо,
свих вера,
свих пера,
ал' Бога ту нема

Екуменизам је духовно
Козарачко коло,
било са које стране
га гледао,
са једне,
Индијанци и Бедуини,
са друге,
неки људи фини,
ал' Бога ту нема

Лако је нама
кад знамо шта је
Козарачко коло,
ал' у овом?
Ко је на месту

друга Тита?
народ пита

Ето решења,
од друга Тита
и екуменизам зависи,
да л' ће завршити
у кући цвећа,
ил' ће му требати
кућа још већа,
видећемо,
ал' Бога ту нема

Зато су сви екуменисти
некако насмејани,
морају, јер су у колу,
и све то тако лепо
и шарено изгледа,
ал' Бога ту нема

Па они, к'о да су
на некој бини,
поређани по старини,
и за руке се држе,
мој друже,

а КОЛО наКОЛО
ШЕТА ОКО СВЕТА,
ал' Бога ту нема

ДА СЕ ПОКАЈЕ

Рара ise eretikos,
папа ти си јеретик,
глас из атинске
пустиње чу се,
и позва га на
покајање,
целом свету
радовање

Оци су говорили
да позив на покајање
од Бога јесте,
а Бог изабра слабе
да посрами јаке,
и то виде и чу
читав свет,
неверицом обузет

Грчки старчић
јунак поста,
не овога,
но онога света,

да у име свих
вапијућих у пустињи,
великог папу,
покајањем позва
истини

ЕВРОПА И БОЖИЋ

Европа некад
хришћанска и
вери одана,
а данас се Божића
стиди, плаши се
да је свет не види

Свет као глобална
авет, све гута,
све гази, зато пази,
да и тебе не прегази
својом инклузивном
еуровером,
која све подразумева
али ничему не води,
осим поробљавању и
неслободи

Е Европо, која се
Бога стидиш,
тако ћеш крај свој
брзо да видиш,

јер је Бог Онај
Који држи
земљу и градове,
а ти га се баш
на Божић одрече,
кад Он дође
да нас смрт
и туга прође,
и живот вечни
дарује свима,
па и Европљанима

FERAGOSTO

Хоће ли се смети
у нашој Митрополији,
на Цетињу,
из исте кашичице
причешћивати?
Докле ћемо реч
о томе очекивати,
ил' је ферагоста,
па стога, што знамо,
доста

Хоће ли
невакцинисани
Светом Василију
у Острог,
ил' без ковида не?
кажете,
ферагоста траје,
бре!

Значи, ништа
нарочито не питати,

боље, по овом питању,
више скитати,
можда нека мрвица
и са друге
трпезе падне,
иако, неће моћи
нахранити
све гладне

РАЗДРОБИТИ ЦАРСТВО

Срби су у народу,
после Косовске битке
говорили, како великаши
раздружише Царство,
и додаше,
проклете им душе,
иако нешто
земаљско руше

Колико је теже,
ево ме већ
у грлу стеже,
рећи тако шта за
Цркву Божију, иако
то и није могуће,
али и покушати,
то људски ум
не може да схвати
Небеско у земаљско
претворити,
свето у бизнис
да се наплати,

то у Господу
гнев покрену,
јер храм-светиња
нема цену

Ако се неко
пред Богом нађе
трговац у храму,
од Господа ће
изгнан бити,
тако и
пастир-свештеник
мора Цркву
заштитити,
да остане
Једна и цела,
јер Црква
свему свету
спасење дела

КОНТРЕРИ

Као да слушаш
Бјанку Пироћанку
у енглеском издању,
свака трећа реч,
амерички енглиш,
па се снађи

Нема тог филма
који ово
режирати може,
од смеха
из коже,
сад тендерс и
биг бен,
ал' ајде,
послушај трен

Таман кад
помислиш,
све иде
низ брину,
требало је бити

при овом
театар чину,
да нас из
летаргије врати,
и осмех на лице,
треба признати

ПЕДИЈА

У Америци,
ево рекоше,
порнографија и
у вртиће дође,
за неверовати,
ал' шта вреди,
само да не буде
од сутра и овде

Трагедија греха,
која границе нема,
шири се,
све обухвата,
у устима је лава,
ни децу не
поштедеше,
о Боже,
без заборава,
без заборава
Грех милости нема,
све обесветити
и пут звери

тима утабати,
да дође и
зацари се у свету
непомјаник,
анаксиос,
са својим
лажним пророцима,
да читав свет
помету

Последња битка
по Откривењу
ту је, ако ко
жели да чује,
да би са
Богом били,
Који ће Своју
коначну Славу
пројавити,
и победу
и победу,
коју ћемо са
Светима
вечно славити

БЕЛИ ПАПИР

Ухватих се за
новчаницу,
кад оно,
бели папир
у руци,
па поново
погледах,
бело је и
све оно што је
у новчанику
преостало

Бели снови
или јава,
од које
не може
да се спава,
ал' у руци,
не новчаница,
већ хартија
бела, на којој
можемо писати

песме, мисли,
ал' у банку не

Да ли је ово
то што Оци
говорише,
да ће новац
укинути,
а и старац
Тадеј потврди
ту муку,
да ће некако
моћи да се живи
док новац
не повуку

Било како било,
време белог папира
нас чека,
да проверимо,
као они од века,
где је
богатство наше,

у Богу ил'
у новчанику?
Прво,
светлост и лик,
а друго,
од белог листа
новчаник

ЧИКА МАКСА

Чика Макса
кад са Марса
слети, ту је,
ал' беспослен није,
ево чип најављује,
ко га нема,
боље да га није

Таман нешто
трајније,
да се више
путује,
што у космос,
што преко баре,
то је плод
пелцовања,
мој царе!

Чип ће нам
сва земаљска
врата отворити,
све на једном месту,

а бригу о свему
воде наши
провајдери,
и то по мери,
и то по вери

Ако нас погрешно
укључе, то су само
жуте минуте,
чип носиоци
се не љуте,
та опција је на off-у,
ево јављају
да смо за клопу

Неки нам цитирају
Откровење, где каже
да губимо спасење,
а ми се убисмо
од религије,
ћесару служимо,
а у вери се
дружимо

Ми смо све
овом свету
примерили,
и религија нам је
по мери човека,
а све друго
је у меморији,
па шта нам
дају, дају,
у паклу ил' у рају,
и у бескрају

СНЕГ

Ево сад ће снег
да завеје брег и
да га лепшим
учини, мирољубивим,
без оштрина, које би
да дотакнемо,
као дете, као сина

И тако нам снег
читав живот
учини лепшим,
бајковитим,
са кућицама,
са димњацима,
са санкама и
кочијашем са дугим
брковима

Ту нам је одмах и
Црвенкапа и бака,
ал' и страшни вук,
док се унаоколо чује

оштре зиме хук,
од које деца
само здравија бивају
и зато се никад
од снега не
скривају

Зато, чим падне снег,
деца хрле на брег,
да се грудвају,
да се играју,
а образи им
к'о црвене јабуке
постају,
и цика и граја,
све од родног
завичаја, и наше
младости, која нас
кроз живот носи

МАЈКА ЈЕ СВЕ

Мајка је све,
и од облака шира,
и свега свемира,
без ње нас и нема,
у непостојању остајемо,
ни људи
не постајемо

Мајка је све,
ни нас нема без ње,
ни светлости,
ни живота,
ни пролећа и лета,
ни овог, ни оног
света

Мајка је све,
она је наша колевка,
а ми тело од
њеног тела,
и душа цела,
и љубав која

за нас дела,
и у живот
нас води,
да нас од смрти
жртвом ослободи

Мајка је све,
прва радост,
прва срећа,
и икона највећа,
праобраз Богородице,
која свету
Христа роди,
да нас вечном,
мајчинском љубављу
препороди,
и Божјој светлости,
и животу вечном
узводи

СИЛА НА РАМЕНУ

Кад га Господ узме,
увек је тако,
наше бреме
постаје лако

Ако си на оба
рамена обременен,
знај да си и
поробљен,
и све те земљи
вуче и вуче,
смртниче

Са рамена левог,
искушења долазе,
и чини ти се
да и не пролазе

Са рамена десног,
укрепљење и утеха,
не овог, већ оног
небеског века

Кад би ми знали,
како анђео наш жали,
када у грех падамо,
никад то
учинили не би,
јер грех је роб
и пороб,
и место таме
и осаме

А десним раменом
живимо,
и утеху небеску
добијамо,
и ту смо сви своји,
и Бог и ближњи
и ангели твоји

Давно је неко
рекао,
сила је његова
на рамену његову,
па тако нека буде
и на твојем и нашем,

да Бога поменемо
и са пута спасења
не скренемо

ЛИЦЕМЕРЈЕ

Лангард изјави,
да руски војници
нигде изван границе
не смеју,
и то рече својим
немачким војницима
у Литванији,
зар вам се то
лицемерним не чини?

Русија је претња свима,
изгледа и онима
који од Рата
мноштво ратова
покренуше
и толике народе
у црно завише,
а сад би и више,
Русију за све
да оптуже

Нова Бородинска битка
се спрема,
сад ту више
и нема дилема,
само је питање,
ко ће где бити,
са руским Царем
на коњу белом,
ил' са онима
који се целом свету
на главу попеше,
лицемерје за истину
прогласивши,
на апокалиптичким
коњима,
још непокорено
поробљујући

СЛОБОДА

Човек је биће слободе,
ако му то узмеш
ништа од њега не
остаде, у ланцима,
у оковима, веригама,
било како, ал' знамо
да му није лако

Лишити једног човека
слободе, значи поробити
све народе, а ови данас
целу васељену у логор
желе претворити,
па нит' ћеш ти Петар,
нит' ћу ја Марко бити

Кад чујемо да то
све ради нашег добра
чине, е онда ти се
утроба преврне, јер
у њиховим устима
не оста ништа сем лажи,

ал' ајде имај петљу
па кажи

Сада не вреди ћутати,
већ се за слободу
ваља борити,
неко речју неко делом,
тако ћемо помоћи
човечанству целом,
да се ових невидљивих
уза ослободи, као дете
из мајчине утробе
кад се роди

НЕ УЗНОСИТИ СЕ

Ако данас чујеш
похвалу какву,
знај да,
распни га,
стиже,
зато не узноси се,
већ поклоном земљи
наклони се ближе

Ако чујеш,
нико бољи
од њега није,
не заноси се,
ево долази онај
који ће на то
да се смеје,
супротно првоче
сведочећи
Оци пустиње су
крв проливали
да би се истински
смиривали,

помисли узношења
одсецајући,
главу своју смирено
оборену,
земљи носећи

Велики старац Силуан,
са гордљивом помишљу
се дуго, дуго борио,
да се не би
узнео и пао,
зато и ти чини тако,
да би Бог
и тебе погледао

Смирена мисао
анђеле на небу
задржа, а они
који се узнесоше,
демони посташе
и адска насеља
настанише,

и сви се у сасуде
зlobe претворише,
ни првобитне лепоте,
ни сјаја,
сурвавши се
уздицањем,
до очаја

РИО ТИНТО

Црвена река
од које нема
лека, иза себе
пустињу оставља
Сахара или Србија,
бирај која
ти је милија

Да би Европа
зелена била
плачи Србију,
плачи Мачво
мила, од
недрага до небила

Ко то потписа?
нигде рукописа,
додуше то је
само нечовек
и могао
а сад се Србија

рије, од Јадра
до Проклетије

Црвена река
Србија ће бити
без риба, без бања,
без екологије,
ал' важно да у
Европи цвета,
добро кажете
преко света

САМО ТИ И ТИ

Црква је дом Бога Живога,
Који је створио небо и земљу
где слепи прогледаше,
губави се очистише
и од ковида се исцелише

Не могу се цркве
у исти ранг сврстати
са билијар салама,
са биоскопима
са хиподромима,
са трговинама и мењачницама
могу, али не од оних
који се моле Богу

Кад Господ бич узе
и истера трговце
и мењаче новца
из Јерусалимског храма,
Он то учини,
јер је храм постао за њих
простор као и други,

а не Дом Божији,
а не дом молитве

Ако кажемо,
у храм могу
само ти и ти,
ни они, ни ми
у храму се
нећемо исцелити,
а зато смо дошли

Не дао Бог
да будемо из храма
бичем истерани,
јер не разумесмо
који је у цркви Домаћин,
и Он постави
на Синају и Сиону
Своја правила,
која казиваше
да смо сви
деца Божија,
и да је Дом Божији
увек за све,

а не те и те,
храм елите

Устани Боже,
суди земљи,
само је суд Твој праведан,
а човек није ни један дан,
светиње наше
Боже сачувај,
од нас људи,
јер се данас несвето
за свето прогласи,
проповедници слободе
сада логоре зидају,
у које, ево, и Твоје
храмове придодају,
са својим правилима
смрти и неслободе,
о, Господе,
о, Господе

ХРИШЋАНСТВО СА СВЕТОМ

Шта је Хришћанство
измирено са светом,
то је супротност ономе
што би требало бити,
да би се свет
Хришћанством
могао спасити

Када Свети апостол Петар
на Тиверијадском мору,
као човек уплашен,
тонути поче,
дохвати га Господ
руком Својом, и спасе,
јер је вера то
што Богу узводи,
а Он може смрти
да нас ослободи
Хришћанство са светом
је мир са оним што би
требало спасти,
нит' свету користи,

а Хришћанству штета,
ни спасеног, ни спасења,
а само се време мења,
и одећа и култура,
ал' ево, све заједно
овештава, јер
нико никога
не спасава

Е Хришћанство свето,
е Хришћанство древно,
кад је Хришћанин значило
мученик бити,
Хришћанин је увек
искру небеса
у оку скривао,
и том искром,
тим пламеном је свет
Царству Небеском
узвисивао

Прави Хришћанин је
полупустињак,
прави Хришћанин је
прави Христов јунак,

његов поглед је
са небесима свезан
и зато је
у свету опрезан,
да га лукави не обмане,
као некад прародитеље,
у библијске дане

Хришћанину су
све наде у Бога,
код њега нема
твога и мога, има
што му Бог дарује,
те он стога зна чије је,
и ништа не присваја себи,
већ дарује мени и теби,
да се ми на Бога
и њега угледамо,
и тако свету
наду дамо, да свет
будућности има,
ако смо у љубави
са Богом и ближњима

ЈЕСЕЊЕ КИШЕ

Јесење кише
многи песници опеваше,
па и ми мали прилог
јесењим кишама да дамо,
да се пред великим песницима
не обрукамо

Зашто и чему јесење кише?
То је време када се
за нечим, или неким уздише,
а тако је лепо било
док је био,
док нас је собом соколио

Јесење кише су и
као плач света,
као плач свих поета,
над судбином, над родбином,
над отаџбином, над логорима
и крицима и вапајима,
да их киша утиша,
а ми смо и сами

чинили једни и другима,
можда и трећима,
али и сви свима

Јесење кише нас и
на дом и на кућно огњиште усмерише, на
Божих,
на породичну радост
у којој су и старост и младост,
и сви као у огледалу
једни у другима,
а благослов Створитеља
у свима

Јесење кише су и
кад се пише и уздише и
чека неко веома драг,
да дође и пређе
наш кућни праг,
да гостољубље и
братољубље покажемо и
да се упркос киши
радујемо

Јесење кише су и
за историју,
јер успомене спирају,
а да при томе
баш и не бирају,
неке и дубоко болне,
остају на души, у срцу,
у зоре трептају,
као да исцелење
чекају

Јесење кише су и
за благослов плода земље,
оно што Бог даде
да сељаку роди,
јер то све најчешће
и не треба господи,
просто да се питамо,
ко њих пољопривреде
ослободи?

Јесење кише су и
за много тога другог,
на плач, на сузе,
јер знамо да Иван Карамазов

због дечије сузе
карту за вечност не узе,
будући да тајну
Крста Христовог и тајну
страдања људског
вером и срцем не схвати,
остаде у философији по човеку
да се злопати

Јесен и јесен,
кише и кише
ево и на наша срца
се излише,
да на пролеће
бољи будемо,
а кише и снег су нам
као један брег,
који треба да обиђемо,
и на томе путу
у Богу брата и
у брату Бога
да препознамо,
јер нам јесење кише
ево, и духовни вид
изоштрише

БОЉИ БИО

Ни клетва,
ни прекор,
већ благослов
из народа
из предања
бољи био
било шта урадио

Децу не треба вређати
децу не треба презирати
и ниподаштавати,
већ призивати их
да боља буду
у радости
у труду
него што су то до јуче били

Бољи био куд оде
бољи био где би
и толико закасни
и за све бољи били
да се не би наљутили

Реч велику силу има
зато ваља знати родитељима
своју децу благосиљајте,
а не куните
своју децу светошћу живота уразумите
ни претње, ни силе,
већ љубављу
и трпљењем
децо мила,
увек нам
и увек боља била

ДЕМОН КОРОНЕ

И видех позорницу велику,
осветљену светлима
блештавим,
на коју изађе
светска звезда.

Он беше у савршено
белом оделу,
сашивеном по мери,
ниског раста и
косих очију,
а боја коже му беше
између црвене и црне,
али костију и тела
не имаше,
јер беше демон.

Излазећи на позорницу,
у свој слави овога света,
он уз осмех
направи кату поздрава
према својој десној страни,

а са свих страна се чу:
То је демон короне,
главна звезда
светске позорнице.

БОЖИЋНА ЈУТРА

Христос се роди!
поздрав божићни одзвања
уз секире и бадњак
и маглу и снег
јутро, а другачије
јутро, а Божије

Од Косова до Далмације
Црне Горе и мора
Српске и Крајине
све Србије
свугде се божићни барјак вије,
као да српство опасав,
и божићним јутром га спасава

Раните ранораниоци,
пожурите у куће положајници,
нека се жамор деце чује,
јер се Бог од Дјеве
као Дете рађа
и читав свет препорађа

Над сваком црквом
над сваким домом
ево витлејемска звезда
да, Божић је витлејемско јутро
посебна светлост
богопознања нас обасјава,
да сви будемо боголики
и са ангелима да појемо
божићну химну о слободи
Мир Божији - Христос се роди!

АБОРИЦИНИЈА

Први ковид логор
у свету,
Аборицине поразише,
ал' њихову психологију
задобише, и ево сада
месари и чиновници,
као код Кафке,
слободу деле онима
са жутом траком,
- само вакцинисанима

Сви и све друго
су им непријатељи,
њиховој кули од карата
претња је човек здрав,
таквога њихов
абориџан-програм
не препознаје,
па био и девет пута
првак Аустралиан Опена,
Новак, не може,
дијагноза - здрав

Ако аборицан-демократија
светом завлада,
нит' ће бити слободе,
нит' влада,
већ само ковид логори,
већи и мањи,
ал' у истом
гаутанамо клику исцртани,
е црни нам дани,
е црне нам ноћи,
од месара и чиновника,
ни Новак нам
неће доћи,
иако сад читаву
Аборицинију победи,
те мени и теби
химну слободе испева,
да и ми будемо људи,
људи од кова

КРСТА И ХРИСТА

Данас у свету
стрепња влада,
као никад до сада,
јер се царство зла
устоличава,
заборавите права,
заборавите све,
осим заборава

О овоме Свети
Јован Богослов
у Откровењу писа,
да нас опомене
да будемо уз Христа,
не уз антихриста,
који своје царство,
нама, пред очима ствара,
чувајмо се да кога
и од нас
не завара

Богомудри Пајсије рече:
не, ово није печат,
већ припрема,
да знамо
кад се појави,
јер смо ми
крштењем запечаћени,
да будемо Божији,
да јесмо Христови

Зато кад антихрист,
своје печате звери
давати крене,
не узимајте,
не може се
Богу и мамону
истовремено служити,
већ стојмо смерно,
стојмо са страхом,
пазимо, како
Свети Архангел рече,
да се ко и од нас,
Крста и Христа
не одрече

НА СВЕТОГ СТЕФАНА РОЂЕНА

На Светог Стефана рођена,
као од Бога вођена,
да буде Српска,
да буде Република
ослобођена

Како наста Стара Србија,
тако наста и она,
све око наших светиња,
Српска, око амвона,
нити кога угрожава,
нити то жели,
уточиште Српска
свима дели

На Светосављу наста,
на поштовању Бога,
Српска се не одриче
права свога,
да буде, да постоји,
стога се никог,
осим Бога Живога

не боји

На Светог Стефана рођена,
да прашта, да воли,
кад је каменују,
то боли, али Бог јој
утеху пружа,
да Српска буде
до небеса, и дужа,
и вечношћу обасјана,
све до Господњег
судњег дана

МАКСИМУС

Изменити Оче наш
да би боље звучио,
иако га је свет
другачије учио,
е мој Боже,
Максимум то може

Истополне бракове
благосиљати,
зар не би и ти
да можеш,
зар љубав може
имати граница?
е мој Боже,
Максимум то може

На челу цркве и
државе, него!
једно је мало,
постоји неко
коме се и то дало,
е мој Боже,

Максимус то може

А о вакцинама
да и не говоримо,
абортуси, деца,
све је то у домену
етике, и ту,
руку на срце,
понекад има и
патетике,
е мој Боже,
Максимус то може

СВЕТИ ВАСИЛИЈЕ ВЕЛИКИ

О Светом Василију Великом
песмом рећи, тешко,
би ли ко од Отаца
од њега већи?
Огњена труба Духа Светога и
Светодуховско перо, којим он
Свету Литургију написа,
у славу Тројице,
Оца и Сина и Светога Духа,
и у Христу Господу
нашег спасења

Аскет, Отац,
философију овога света изучи
и оде у пустињу,
радионицу спасења,
да Духа Светога задобије,
и потом се врати
народу своме,
позивајући га
на покајање,
као што учинише

Господ и Крститељ
на Јордану

Лира богословља,
отац монаштва,
тумач Речи Божије,
Чудотворац,
двосекли мач јереси,
Отац Отаца,
убогих и болесних заштита,
Василијаде оснивао,
у телу више ангео
него човек,
прозирао у векове,
све тајне богословља
у својој Литургији нам даде,
и тако у Господу
са нама остаде

СУДБИНА

Калигула и мала беба
кога каква судбина вреба
први би све до неба,
а беба би да прохода
мајчинска рука јој треба.

ПРАВО ИЗБОРА

Данас се у свету
главна битка води
о праву избора,
другачије речено,
о слободи

Бог у Библији
слободу избора даде
човеку речима:
Ако будете јели
са дрвета познања
добра и зла,
избор, то јест,
слободу им остави,
док сатана не приступи
негирајући Бога и
негирајући човека,
речима без избора:
Нећете ви умрети

Ко је тад био у праву,
ми то данас знамо,

јер у свету смрт завлада,
ал' нам Господ даде
силу Крста,
да нас оправда

У Аустралији,
право избора укинуше а
наговештава се слично
на све стране,
дакле, и даље
библијска битка траје,
да ли ће државе бити
за Бога и слободу,
ил' философију сатане

Овај свет иде
као што је писано,
и мора жито
од плеве да се дели,
само што сад њива
обухвата свет цели,
да се види, да се чује,
ко су људи, а ко нељуди,

где су државе, где казамати,
са Богом и слободом,
ил' са сатаном
вечно пати

ПИЈЕМОНТ СЛОБОДЕ

Чуј народе и почуј,
Србија поста
Пијемонт слободе,
за све државе,
за све народе

Никад крвна зрнца
испитивали нисмо,
робове смо само
на филму видели,
а колоније,
шта то беху,
је л' то кад неко некоме
опљачка планину
и реку?

Србија да буде
Пијемонт слободе,
на то нас зове
Ћеле-кула,
на то нас зове
данак у крви,

на то нас зову
сви страдалници и
сви мученици,
да јесмо страдали,
ал' увек слободу
бронећи

Зато је слобода
душа Србинова,
то нам и наш
Новак показа,
да целом свету
будемо пут - стаза
за слободу
српскоме народу,
и свима којих
се слобода прима

Дај Боже да Србија
овај дар слободе сачува,
и ево, виде се већ
колоне људи са
крстоликих страна света,
како у њу хитају,

само да врата Србије
буду отворена,
јер слобода је
снага њена

СВЕТИ ЈОВАН ПРЕТЕЧА

Чедо пустиње и благодати Божије,
у камиљи кожух обучен, као они
којих свет не беше достојан,
Претеча Христов, учитељ покајања.

Само једно чудо у свету творећи,
све народе покајању призва,
да их за долазак
Јагњета-Христа припреми,
Претеча Христов, учитељ покајања.

Ја нисам достојан ремена
на Његовој обући одрешити,
онај који крсти Господа рече,
а људи га за Месију сматраху,
Претеча Христов, учитељ покајања.

Све је покајнике благосиљао
приводећи их Ономе
Који грехе узима, а једне само
синовима аспиде назва,
оне који му са гордошћу дођоше,

Претеча Христов, учитељ покајања.

И као круну свога служења,
чесна му глава усекована би
од безумне Иродијаде,
мајке похоте и среброљубља,
које пророк Јован избличаваше,
Претеча Христов, учитељ покајања.

Његов лик је међу нама,
он нам на Господа указује,
највећи од жене рођени,
пред Христом стазе и путеве
месијанске припремајући,
Претеча Христов, учитељ покајања.

ДУША

Из обмане у обману,
из пада у пад,
на шта да се осврнем
и подвучем сад?

Несавршенство до
несавршенства, несклад,
е душо моја, адским си се
неспокојством испунила,
шта и куда сад?

Давно је речено
да шта вреди
цео свет задобити,
а души својој наудити,
јер душа страда
од греха, муке и јада

Душа је само за чистоту,
за Бога, за рај,
адске силе од ње чине
страх и трепет,

неспокој и очај

Душа је најсуптилнија
на свету и све је,
осим Бога,
повредити може,
рањивост, осетљивост,
чак и бол у души,
али је душа од свих
светова вреднија,
јер је призвана да буде
трон Бога Створитеља

Све друго душу чини
странкињом
у овоме свету,
она лута, вапије,
па чак и блуди,
е душо, ти си од Бога,
зато са Богом буди,
у вечном загрљају,
у вечном спокоју,
као дете на руци мајке
у безбрижном покоју

ДВЕ СВЕТЕ КСЕНИЈЕ

Данас празнујемо
две свете Ксеније,
које љубављу према Христу
постадоше странкиње
у овом свету

Света Ксенија Римљанка,
свету обитељ основа,
у којој се тако мужевеним подвигом
подвизавала,
да свете пророке и Оце достиже,
у немоћи тела
силу Божију пројављујући

Света Ксенија Петроградска пак,
по смрти мужа свог,
у његово одело се обуче
и настави мужевени подвиг
јуродствујући,
и целу руску земљу
Христу приведе,
радост покајања благовестећи

МАРАН АТА

Свето Јеванђеље нам заповеди,
да знаке времена препознајемо,
како би се достојно
за Други долазак Господњи
припремили

А једни, како је већ писано, кажу:
дај да ми једемо и пијемо,
свакако ћемо сутра умрети,
а знака је увек било и биће

Други, будући трезвенији,
ослушкују, не би ли чули
Глас Божији,
и шта то Господ говори
Црквама Откровења,
и испитују пророке
и слушају Оце,
Царство Небеско иштући

А изабрани пак, тајне
Другог доласка благовесте,

гледајући прошлост као будуће,
а будуће као да је сада,
у наше време се духовна чеда
Светог Јована Богослова јавише,
искрено вапијући:
Маран Ата,
дођи Господе Исусе Христе!
Амин

ВЛАДИКА ЛАВРЕНТИЈЕ

На Светог Саву рођен
и Светим Савом вођен,
поживе владика Лаврентије
тихо Христа у Србији и
дијаспори сведочећи

Где год је живео,
мир је ширио,
од Крушедола кренувши,
преко Крајине, Купреса
и кршевите Крке,
силом Крста,
некрсте побеђујући

Светим Савом и
Светим Николајем надахнут,
прими благи јарам
епископског служења
и поста пастир добри,
све до своје
блажене кончине
остаде ненаметљив,

какав је одувек и био,
и Бог га посла
у земље далеке,
да на Западу и Аустралији
наш род српски сабира,
од дијаспоре матицу чинећи,
Светосављем их просвећујући,
а Светим Николајем их поучавајући

Да неко може мученик
за књигу бити,
то владика Лаврентије потврђује,
штампајући у то време
дела Светог владике Николаја,
и ко би до тих књига дошао,
могао се као мало дете радовати,
радост спасења предокушајући

Вративши мошти Светог владике
Николаја у Лелић,
Црква и владику Лаврентија
у Србију врати,
да Шабац и Ваљево
вером обједини

и велико искуство
духовног пастира
Србима преда,
да буду тихи
ал' у вери постојани

Мало је једна песма да се све
о владици Лаврентију каже,
његова животна прича, песма, приповетка
наставља се
у његовој задужбини
Соко Граду,
да Србе из матице
и дијаспоре сабира,
омладину на мобу,
а све људе добре воље
на молитву и благодарење,
за сва добра
која нам Бог даде,
а међу њима и пастира тихог
и доброг и народног
- владику Лаврентија

НАГАЛИТЕТ

Данас градови умиру
а не рађају се,
а села већ опустела,
па и државе посташе седе
као да су бабе и деде

Чути да се роди неко дете,
то је радосна вест,
као што данас чусмо
да се родише
Максим и Симеон,
утеха родитељима,
утеха свима

Но статистике црне,
да црње не могу бити,
јер се смрт не може сакрити,
што од ратова,
што од болести,
овај свет по свему
постаје радионица смрти,
Бог да 'прости!

Па још се појавише
златни милијардери,
све преко милијарде
на Марс да селе,
а познато је да нигде,
осим на Земљи,
живота нема,
зато они хоће
своју милијарду да чувају,
а друге у логоре,
док се не договоре

Данас се
антивредности намећу,
не наталитет, већ морталитет,
не живот, већ смрт,
и људи посташе роба
па се и децом тргује,
а чедоморства?
четиристо милиона годишње
у свету, рекоше,
е зоро не сванула,
е сунце не огрејало,
смрт би данас заиста

прогутала живот,
да није Онога Који је
Пут, Истина и Живот,
да није Крста и Васкрсења!

У ПРОЛЕЋЕ

Све је лепо у пролеће
када стиже ново цвеће,
и све бива живо и веће

Од зиме свежина оста,
хладноће је било доста,
ево сунце нови живот буди
и код деце и код људи,
јер у пролеће све бива
живо и веће

И живот ври ли, ври,
ливаде потоци натапају,
да све буде шарено и лепо,
баш као у пролеће - прелепо

У пролеће Васкрсење,
и где, све старо ново постаје,
а опет исто,
и тако се чува и цвет и трава,
јер све посебно васкрсава

Пролеће је слика живота,
од јесени, смрти сени,
па зиме и снега,
слике гроба и мира,
до пролећа и Васкрсења
гле, све ново бива,
све се мења,
али о чуда, и исто остаје
добијајући изглед,
који нам вечност постаје

ТРЕЋИ РАТ

Цео западни свет чека
да Русија Украјину нападне,
а да они сви, нападну њу,
и оно што не успеше
Наполеон и Хитлер,
да успеју они,
јер их после тога
чека руско богатство
и руски милиони

Тако они мисле, тако сањају,
а шта ће бити, Бог зна,
они Русију потковицом обухватише,
Русија је и са небеса,
сви се у Свјатују Рус уздамо,
јер је Бог чува, то знамо

Оци Свете Горе пророковаше
Свету Литургију у Светој Софији
и еру Православља, зато,
утростручимо молитве своје браћо,
да Бог силу Своју

у смирених пројави,
и кад се најмање надамо
и кад духом падамо

Они који једну владу
и једног владара у свету хоће
и Русијом и целим светом
би да владају,
мало им је ово што имају,
хоће председника УН-а
да устоличе, земаљског владара,
њиховог месију и цара

А Црква Христова ће у пустињу,
и као Израил из Египта
биће Новим Адамом вођена,
уским путем спасења,
зато се не бој народе Божији,
јер дође време да се
сила Крста у немоћи пројави
и Господа Други пут
да дочекамо у Слави

ГОЛУБОВИ У ОЦАКУ

Код мене голубови
у оцаку живе
и уместо ватре,
њихово гукање ме греје,
и хармонију природе дели,
е безазлености птица,
е незлобивости њихове,
то је оно што душу весели

Од младости сам
голубове волео,
њихов склад, чистоту
и узвишеност,
није чудо што небу узводе
и да су символ мира и победе

Голуб се над Христом
на Јордану јави,
читава творевину
Крштењем да прослави,
и символ Духа Светог да буде,
да научи све људе

да је Бог један, а Тројичан

Голуб
у Јеванђељу,
знак безазлености,
као дете, такви треба
пастири Христови да буду,
али и мудри
и смирени и добри,
баш као Христови голубови

СВЕТИ ФОТИЈЕ ВЕЛИКИ

Свети Фотије Велики,
изданак светих родитеља мученика,
који за иконе пострадаше,
светило васељене поста,
Православље чувајући

Нови Платон учености,
сабра најумније људе
у Академију мудрољубља,
из које они као
велики делатници изиђоше,
Православље чувајући

И умољен од многих,
Свети Фотије смирено
патријарашку службу прими,
да трон Цариградски
од властољубивог Рима сачува,
и учење о Светом Духу
Светих Сабора и Отаца одбрани,
Православље чувајући
И посла своје ученике,

Кирила и Методија,
међу Хазаре и Словене,
кум Словена поставши,
да их апостолским учењем
Светој Цркви приведе,
Православље чувајући

Од многе јерархије
и Рима прогањан,
чувајући Саборност
која првенствује,
не у власти већ у љубави,
би Свети Фотије, као древни Оци,
мучен и прогањан,
и без роптања све претрпе,
Православље чувајући

И прибројан би
Свети Фотије Велики,
Учитељима васељене,
јер Саборност Цркве сачува
и учење Сабора и Светих Отаца,
да Дух Свети од Оца исходи,
духовни Отац свих верујућих поста,
Православље чувајући

ВЛАДИМИР ВЕЛИКИ

Са Истока дође,
да се на живом Извору
Свете Софије напије,
и на Дњепру крсти,
Владимир Велики,
руски и свечовечански

И процвета руска земља
као крин Господњи,
црквама и манастирима
и царским лаврама
многе преподобне роди,
као Владимир Велики,
руски и свечовечански

И свети кнезови јој
границе поставише,
од краја до краја земље,
да Име Божије прославља,
сиротињу и убоге штити,
као Владимир Велики,
руски и свечовечански

И тако би до наших дана,
Русија велика,
Богу окренута и начитана,
непрегледна и лепотом обредна,
и близу и далеко,
као Владимир Велики,
руски и свечовечански

У наше зло време
читав свет на њу уста,
али је Господ сачува
и врати јој стару славу,
да овај свет, истину и правду
не преда потпуном заборава,
као Владимир Велики,
руски и свечовечански

СРБОМРСЦИ

Баш се питамо,
откуд то да србомрсци
толико дуго живе,
ево их опет,
као авети прошлости
из гробова вире

Бомбардовање,
не би им доста,
срушени мостови,
возови у трку,
малу Милицу да убију,
и последњу икону,
и српску слику

Ево авети опет вичу,
Србију на дно пакла,
а зашто, а како,
није важно,
само да је не би било,
јер им је Србија огледало

Крвопије живе
од туђе крви,
зато и јесте чудо
како смо ми Срби
уопште живи?
ал' ето, кад помислимо,
сад ће нас оставити на миру,
вратише се,
као пас на бљувотину

Ал' ми се у Бога
и Светог Саву уздамо,
после Крста - Васкрсење,
а они, нек' свој посао раде,
како Свети Вукашин рече,
своме злу зло додајући

СУЗЕ НАД СОЛУНОМ

Аман, дивног ли
Солуна града,
Светог апостола Павла
и Димитрија, духовног
расадника Православља,
а сад, на шта личи?
На гроб из ког нема
Васкрсења!

Аман, дивног ли
Солуна града, Аристотела и Александра
Македонског,
један темеље
свих наука постави,
а други на њима
сву васељену освоји,
а данас град
Орвела и Хичкока,
маскираних људи
пластичног погледа

Аман, великог ли
Солуна града,
некада раскрснице
свих путева, каравана
са мноштвом људи,
врева уметности и поезије,
град који у себи
одсјај Свете Горе крије,
а данас нељубазан и затворен,
коме претња смрћу
живот поста,
град припремљен за
жиг антихриста

ТУ КИЛЛ

Право да убијају
имају само они,
јер то из хуманих
разлога чине,
а не као друге
дивљачине

Где су Индијанци,
где Аборицини?
Где Вијетнамци,
где Црно робље?
Где Нагасаки и
Хирошима?
Још бројати
има, има...

Ко то тамо
рат води?
Неко неког
да ослободи?
То неће моћи
без наше

оружане помоћи,
јер нема мира
без мундира

Рат може почети
само кад ми кажемо,
ако неко убија
уместо нас,
е већ је куцнуо час,
да у нови рат кренемо
и мир свету
мачем донесемо.

СВЕТИ ЛАВ КАТАНСКИ

Још када Запад
православан би,
Свети Лав Катански,
као пастир добри,
чудеса многа
благодаћу сотвори

Једно би посебно славно,
кад Свети Лав
мађионичара и врачара Илиодора,
својим омофором свеза,
и силу Божију
над њим пројави

И би тако опсенар
на трг изведен,
и уђе Свети Лав са њим
у наложени огањ,
и за неки трен,
изађе неповређен,
а врачар у ватри оста,
и у пламену и њега

и његових враџбина неста

Тако Свети Лав,
силу Божију
свете Цркве пројави,
а и нама данашњим рече:
Идите само онима
који су прави ученици Христа, Истинитог
Бога,
Који небо и земљу створи,
јер једини Он на земљи
истинита чудеса твори

ВЕЛИКИ ПОСТ

Велики пост,
као велики гост,
треба га дочекати
раширених руку,
да од нас одагна
сваку духовну
и телесну муку,
и учини нас лаганим,
скоро прозирним,
сличним нашој небеској браћи,
светим ангелима

Зато се испосници
са крилима сликају,
да и нама пример дају,
да стремимо небу,
да хитамо добру,
да се у духовног
човека обучемо,
у Христа, Новог Адама,
у нашу небеску одећу,
коју мољац не нагриза

и рђа не квари

То је Часни пост,
као духовни мост,
који нас са небом спаја,
од земље до новог завичаја,
тамо где је Христос
са десне стране Оца,
све друго нам је мало,
или ништа, као да смо
без вечног Огњишта

Велики пост је
наш ход кроз пустињу,
треба нам Мојсије
да нас води,
да бисмо достигли
истинској слободи,
од смрти, греха и ђавола,
како рече наш Ћелијски авва,
а потом нас Исус Навин
у земљу обећану узводи,
ка тој вечној,
Васкршњој слободи

ВРЕМЕ МИРА

Време мира
нам је изгледа
истекло,
конференције,
диспути,
мировњаци,
плави шлемови,
писс...
све осим форме
и хуманог звука,
у овом
историјском тренутку,
се насука

Мир се тражио
од људи,
од света,
а они га
и не могу дати,
и ево опет
сирене, подруми,
избеглиштво,

сиротиња
- поново да пати,
глад из Африке
се шири сад
као нова пандемија,
звана неједија

А дивног ли мира
који свет
не знаде да цени,
већ га жртвова
својим страстима,
похлепи,
ненаситости
и богатству,
сујети и таштини,
жељи да се буде
бог без Бога,
и сад се чудимо
што се у новом
рату будимо,
после кога ће,
по речима Ајнштајна,
нови рат тољагама

вођен бити

Време мира
нам утече,
као птица,
као река,
и сад има
да се чека
да се чека...
мир ће сада
из далека
да нас гледа,
да се не да,
јер га недостојни
бисмо,
а некад у миру
к'о људи живесмо

СТРАНИ ПЛАЋЕНИЦИ

Као деца
учисмо у школи,
отаџбина треба да се воли,
али да постоје
неки страни плаћеници,
који против своје
отаџбине раде,
за новац,
који им за то
странац даде

Ми као деца,
веровати то
нисмо могли,
јер ми би и странцима
увек помогли,
да нису долазили
наоружани и недужну
децу убијали,
и на гране вешали,
па отуда и оста,
Србе на врбе,

а хвала Богу,
Срба би више но врба,
па нас и данас има,
упркос тим
злим странцима

Кад смо одрасли,
и таман, што кажу,
од рата да одахнемо,
кад оно сирене, подруми,
са неба милосрдни анђеос
поче ватру сипати
и наше куће рушити,
жарити и палити,
опет ти странци,
у нуци оних, који нас
у Јасеновцу сахранише

Па и после свега,
преживесмо и то,
сад уместо странаца,
њихове плаћенике имамо,
који сви, као у филму,
издајничке фаце имају,
они нам, чује се,

опет са странцима
нову замку спремају,
да нас њима
- трајно продају,
за нову, за лажну слободу,
да гроб ископају
своме народу

Ал' неће нас Бог оставити,
са Истока глас слободе чу се:
за Србе, за Русе,
и за све добре људе,
нека се странци
томе не чуде,
ни њихови плаћеници,
правда се људска
и на свету збива,
ево брата,
ево Владимира!

НЕМИЛОСРДНИ АНЂЕО

Све што рекоше,
слагаше,
све чега се
дотакоше,
опоганише,
немилосрдни анђели,
из ада,
из преисподње
мржњу понели,
да би хитон
Господњи поцепали
- пали анђели

На дан
бомбардовања,
духовне бомбе
на Цркву бацише,
и то касетне,
иза лађа,
на пете,
да се Власи
не досете,

а домаћи
издајници,
коте им дадоше,
да знају кога
и како да гађају,
неког у руке,
неког у ребра,
српској голготи
прилоге додајући

Српску историју
под ноге бацише,
а и нашу Цркву
копитима газише,
све уз прилоге
слугу домаћих,
издајника
искривљеног лика,
на државу,
на Цркву,
на све свето,
и до свете Русије
доспеше,
од Цариграда

до Вашингтона
раскол правећи,
хитон Господњи
не би л' поцепали

Ово је најав
апокалиптичних прогона,
а прва на реду им је
Црква Божија,
као и свим
мрзитељима
Бога и светиње,
немилосрдни анђели,
пали демони,
који устима
слугу својих,
јунака злих
хулу преносе,
заборављајући
речи Господње,
да Цркву Божију
ни врата адова
надвладати неће

ВАСПОСТАВЉАЊЕ ЈЕДИНСТВА

Ти Господе благослови
сабрање наше,
да се прослави свето Име Твоје,
Оца и Сина и Светога Духа,
на добро свете Цркве,
и зацели рану на Телу Твоме
изазвану македонским расколом

Да радост буде велика,
да радост буде свима,
Македонцима и Србима
и свим Православнима

Мајко Божија,
Игуманијо Свете Горе Атонске,
Покровом твојим нас закрили,
да се овај погубни раскол зацели,
који као сви расколи,
браћу дели,
за које је Господ и Син твој
на Голготи пострадао,

како бисмо сви
једнога Бога,
једним Духом
у једноме Христу,
Богу и Господу славили

Да радост буде велика,
да радост буде свима,
Македонцима и Србима
и свим Православнима

Свети апостоли
и Свети апостоле Павле,
учитељу народа,
помолите се,
да се ова
духовна рана зацели,
да за ово чудо чује
свет цели
и прослави једнога Бога,
у три Лица слављенога,
Оца и Сина и Светога Духа,
од Кога и ради Кога је све
на наше спасење

Да радост буде велика,
да радост буде свима,
Македонцима и Србима
и свим Православнима

Свети Кирило и Методије
и Свети Петочисленици,
Клименте и Науме,
Ангеларије, Горазде и Саво,
духовни Оци наши,
помозите да се овај
трагични раскол зацели
и да се томе
сва васељена весели,
у једноме Духу
Сина и Оца славећи
и своје биће обожујући

Да радост буде велика,
да радост буде свима,
Македонцима и Србима
и свим Православнима

Свети солунски Заштитници,
Свети Великомучениче Димитрије,

нови Павле проповедниче,
Свети Григорије Палама,
учитељу Таворске светлости,
Света Теодоро
и Давиде Солунски,
помозите,
да се овај раскол превазиђе
на јединство Цркве наше
и на славу Новог Израилја
народа Божијег

Да радост буде велика,
да радост буде свима,
Македонцима и Србима
и свим Православнима

Свети преподобни Оци,
Прохоре Пчињски
и Јоване Рилски,
Гаврило Лесновски,
Ромило Раванички
и Свети Романе,
својим молитвама
укрепите нас,
да овај раскол,

који шездесет година
ризу Господњу раздера
и од Свете Евхаристије
браћу у Христу удаљи,
зацели на добро
народа нашег
и свих боготражитеља
са Истока и Запада
и свега земаљског шара

Да радост буде велика,
да радост буде свима,
Македонцима и Србима
и свим Православнима

Свети српски
просветитељи и учитељи,
Симеоне и Саво,
Арсеније и Максиме,
Василије и Петре,
Свети Косовски мученици,
царе Лазаре и сви Свети
новомученици наши,
помозите да се овај раскол
међу браћом исцели

и постане образац лечења
свих духовних рана и Распећа
у светом Православљу

Да радост буде велика,
да радост буде свима,
Македонцима и Србима
и свим Православнима

Свети владико Николаје
Жички и Охридски,
свесрпски владико,
који Охридски Пролог написа,
Свети авво Јустине,
Ћелијски и Битољски,
који са Светим Јованом Шангајским
православне богослове
у Битољу васпитава,
молите се да се јединство
Православља васпостави,
у Охриду, Битољу
и свим градовима нашим,
на славу Божију и добро
свих богољубивих душа

Да радост буде велика,
да радост буде свима,
Македонцима и Србима
и свим Православнима

Свети Сергије Радоњешки,
игумане свете Русије
и Свети Серафиме Саровски,
Свети Јоване Кронштатски,
Света Матроно Московска
и Света Ксенија Петроградска
и сви свети Руски,
који се у купјељи Дњепра
са Светим Владимиром
духовно родисте,
молите се за јединство
Цркава Божијих
и за мир целога света

Да радост буде велика,
да радост буде свима,
Македонцима и Србима
и свим Православнима

КРСТ

Крст је када се
крстимо,
крст је кад у
Христу живимо,
крст је кад
устајемо,
крст је кад
лежемо,
крст је у
радости,
крст је у
тузи,
крст је из
Раја,
са крстом
ево бескраја

Крст је кад
праштамо,
крст је кад се
лепо понашамо,
рашири руке

и ево крста,
још склопи руку
и ево три прста,
да се са Тројичним
крстом крстимо,
и да бремена
ближњих носимо

Крст је у прошлости,
крст је у будућности,
крст је и у вечности,
на црквама - крст,
на Литургији исто крст,
у благослову - крст,
крстом демоне изгонимо,
крстом упокојене
у вечност испраћамо

Крстом је Мојсије
разделио Црвено море,
крст је на врху
Свете Горе,
сви велики путеви се
крстолико раздељују,

животне драме се
крстолико одржавају,
без крста и
без три прста
на пут не крећи,
са крстом ћеш
на циљ стићи,
јер те Господ распети
на Голготи чува,
и снаге даје
да душа
не посустаје

У крсту је вечност,
у крсту је све,
философија крста
васкрсава мртве,
за једне безумље,
за друге саблазан
а за нас,
који верујемо
- сила Божија,
- сила љубави,
- сила жртве,

са крстом можемо
васкрсавати мртве,
и живот вечни задобити,
и тако свагда
с Господом бити

ИЛ' СЕ СКЛОНИ

Ево у Калифорнији
прогласише,
да нико не сме
другачије да говори
него они,
фараони новог доба,
јер ће сваког Мојсија,
крштеног човека,
теоретичарем завере
прогласити
и у египатско ропство
вратити

Истина су они,
то јест - он,
отуда, ил' се поклони
и буди папагај
са алком на руци,
ил' се склони.
Где?
У слободна брда,
у пустињу јорданску

одакле се и чу
Реч покајања и живота,
и онога и овога света

Дигитални терор
куца на врата,
да изда брат брата,
да нико ни за кога
не пита,
биће истина само оно
што се у фараонским
новинама прочита,
а новац ће се у бели
папир претворити
и тако ће,
све што имамо,
њихово бити

Зато сви мојсији
у пустињу,
у којој ће нас Господ
новом маном хранити,
и тако ће Своју Цркву
од злих фараона

одбранили,
као и некада народ Свој,
зато се не бој,
већ оклоп вере
и шлем спасења узми,
ево Господ с анђелима
долази,
да Своје изабране
у небеске дворе прими,
где се вечно
у Истини живи

АЛЦХАЈМЕР

Болест која обухвата
читав свет,
а не може се
научити напамет,
па тако,
што каже - каже,
Алцхајмер никад не лаже,
ал' до истине
тешко да ће стићи,
то знају сви
Алцхајмеровићи

ТРАГЕДИЈА

Као и све друго,
и трагедија своје корене
у грчкој мисли има,
и говори нам,
да је човек
- трагично биће
које између
Сциле и Харибде лута,
тражећи утеху и решење
животног пута,
у љубави и у свету,
и у песми
која га чува
да не залута

Велики Платон,
решење трагедије
у философији је дао,
и то у философији добра,
коју учитељ његов Сократ,
на место Бога постави,
и за ту мисао

отров кукуте попи
и своју философију
главом плати,
због безумља вашег,
о демократи

А библијско учење
и Хришћанство,
у одвојености од
Бога-Створитеља
трагедију види,
и на Голготу, као крај
трагедије указује,
јер Син,
из очинске љубави,
поста Жртва,
за све, за грех,
и васкрсењем Својим,
смрт и трагедију укину,
а то ћемо видети сви
у спасењу света,
у последњем чину

АДАМОВ ПЛАЧ

Оци давно рекоше
како делују страсти,
и да ће нас ђаво
најпре преко мисли напасти,
и дати нам предлог
од злог, од злог,
да нас у искушење уведе,
и ето Адамове беде,
наготе и смрти,
а Бог нас позва
да будемо живи,
не мртви

Онај ко би
Адама да осуђује,
нека зна,
да је много више пута
од њега преварен био,
и много више пута
од Бога одступио,
зато праоца Адама
не осуђујмо,

већ његов плач,
по старцу Силуану,
пригрлимо,
јер нас једино плач
у наручје Очево
вратити може,
опрости, опрости Боже

Светитељи су све људе
видели ко једног човека,
саборног Адама,
који је препун братоубиства,
ратова и рана,
неваљалства, блуда
и нечистоте,
и кад он, сличан
Содому и Гомору постане,
доћи ће крај света,
у сумпору са неба
и у покретању планета

Зато плачимо
и бијмо се у прса за све,
за саборног Адама,

да се у овом свету бар
десет праведника нађе,
због којих би нас Бог
на Свом Суду поштедео,
да будемо слични
разбојнику са десне стране,
који у последњем тренутку
дође себи и схвати,
да Христос за њега
и читав свет страда,
у Своме загрљају
да их оправда

НА СВЕТУ ГОРУ

Да идем на Свету Гору
да се замонашим,
и тамо звезде небеске
рукама својим дохватим,
јер тамо изгледају близу
и све у једном
благословеном низу,
да пустињацима ноћу
уместо бројаница служе,
док они Пресвету Богородицу
и Господа призивају,
да и Они ту буду,
и на Светој Гори
пребивају

Да идем на Свету Гору
да се замонашим,
и живим ту где су
Свети Сава и Симеон били,
на њиховом бунару
воду да пијем
и своје лице умијем,

да ходам Савиним пољима, бескрајних
винограда
и маслинових засада,
и у башти Светог Трифуна
да окусим рајски парадајз
од давнина

Да идем на Свету Гору
да се замонашим,
и будем оно што треба,
ту испод Атоса,
испод Неба,
где живе и данас
невидљиви подвижници
и многи пустињаци,
земаљски људи
и небески ангели,
јер ту је земља небо,
а небо земља,
па ангели Божији
често силазе
и Оце у подвигу обилазе,
да им зној са чела обришу,
као Вероника Господу
на Голготи,

у крсном ходу

Да идем на Свету Гору
да се замонашим,
и престанем више
демона да се плашим,
као што се
Георгије Витковић
са њима борио и победио,
духовну науку атонску
савладавши,
да у свакој светињи
чудотворним иконама
Мајке Божије и светих
се поклоним,
да се трудим
као они да живим,
и стазе отаца Пајсија
и Порфирија обиђем,
- стазе живота
којима су они ходили
и са Господом беседили

ОЈ МАЊАЧО!

Ој Мањачо,
ој Мањачо,
ој планино мила,
да би нама,
да би нама
увек срећна била

Ти јунаке,
ти јунаке,
дивне нам изроди,
да нас увек,
да нас увек
воде ка слободи

Твоја поља,
твоја поља,
ливаде и шуме,
ој Србине,
ој Србине,
мој по Богу куме

Ој Мањачо,
ој Мањачо,
твоја бела стада,
као кад се,
као кад се
у пролеће уда млада

Нек' да Бог,
нек' да Бог
да косача песме
с твојих брда,
с твојих брда
никад не окасне

Ој Мањачо,
ој Мањачо,
међ' планина дивна,
ти Србина,
ти Србина
до небеских
узводиш висина

РУКОВАЊЕ

Да све своје
време има,
показа др Алцхајмер
свима,
рукујући се са
празним простором,
показујући да
великим силама света,
ни такво руковање
не смета

Рука је пружена,
а што никога не би
да је прихвати,
о томе ће се
тек причати

Куда идемо,
куда ходимо,
можда и бродимо,
ал' тога
нисмо свесни

Та испружена рука,
испружена је свима
назови пријатељима,
који не бише ту,
а требали су бити

Ал' знајте,
да ће и горе
од овога доћи,
када ће се
уместо руке,
канџа наше
руке домоћи

СВИЛЕН ГАЈТАН

Ево баш на Велики Петак,
свилен гајтан
Србима припремише,
да нас расрбе,
да нас погубе,
да нас од браће Руса одвоје
и себи, свиленим гајтаном,
припоје

Не би им доста
Први рат,
кад и наста вешање,
Србе на врбе,
окренуше брата на брата,
а све да Србе
са лица земље збришу,
и себи већу царевину
допишу

Не би им доста ни
Други рат,
кад читав свет

у црно завише,
Јасеновац, Јадовно,
безбројне голубњаче
и јаме безданке,
да би своју аријевску расу
дарвинизмом уздигли,
а сав остали свет
у праисторију вратили

Ни то им не би доста,
па наставише деведесетих,
Србе милосрдно
дробити и ломити
и потпуно нас
од наше колевке,
Косова и Метохије одвојити,
да будемо кућа
на песку изграђена,
Србија, у непостојање
враћена

ГУРУ ЦВЕТИ

Као што Свето Јеванђеље

гласно рече:

Један од знакова

краја овога света је

и појава многих вукова

у јагњећој кожи,

које Црква

лажним учитељима назива,

да би нас верујуће

од тих лажних

христоса сачувала

Такав један се

ових дана,

баш нас Срба сети,

и то после празника Цвети,

и на мотору дође,

не на магарцу,

да би са присталицама

гуру цвети отпразновао,

и над Божијом творевином

крокодилске сузе излио,

а од присутних
духовну магарад начинио

Е, Срби, Срби, који се
Светог Саве одрекосте,
и својих отаца и матера,
и за лажним боговима ходите,
Христа са Велијаром упоређујући

Док је дана,
вратите се својој
духовној кући,
Православљу светом,
да не би ходили путем
од Цркве проклетом,
јер то није пут,
већ странпутица,
ловоровим листом
застрта безданица

ВЕЛИКИ ПЕТАК

Дан када је
Господ пострадао,
а ми васкрсли,
јер је Његова жртва
Свеживот,
јер је Његова Голгота
сабирно сочиво света,
у Крсту и Васкрсењу
Његовом је
Живот Вечни,
од века и до века

ВАСКРСЕЊЕ

Васкрсење је спасење,
до њега треба стићи
непрестано васкрсавајући,
из смрти у живот,
из сна у јаву,
да не би дете
узалуд изгубио главу,
а васкрсење те зове
да подвигом задобијеш
животне снаге нове,
да смрт нестане
и твој живот,
живот вечни постане,
јер ко у Господу живи,
он ће вечно да живи,
васкрсавајући сваки дан
док Осмога дана не буде
славом и чашћу овенчан,
у коју ће се сви
спасени обући,
у Господу
вечно Васкрсавајући

СОФИЈИН САН

Све стави на
Софијин сан,
и сваки дан
биће оправдан,
и свака мука,
ма..., узеће је
Божија рука

Све стави на
Софијин сан,
и биће све
к'о дланом о длан,
има да се заборави,
као кад жена
дете роди
и свих болова
за трен се ослободи

Све стави на
Софијин сан,
и визију старца Пајсија,
да ће се реке људи

на светој Литургији стећи,
и сви ће једни другима рећи,
гле, ово није сан,
већ нови дан,
славом Божијом
и чашћу овенчан

Све стави на
Софијин сан,
и сваки човек
биће оправдан,
за муке, за страдања,
јер промисао Божији
две Литургије споји,
да се нико
за своје спасење не боји,
већ да се светом
Литургијом Православља
причести
и Живог Христа
у срце смести,
и то читавом свету
животом својим
да благовести

СЛЕПА ГОЛУБИЦА

Света Матрона,
Слепа голубица,
велика руска подвижница
светлости дана не виде,
али јој Бог
духовни вид даде,
да од младости
све види и све знаде,
па руски и
свеправославни народ
упути путем спасења,
својим животом,
препуним трпљења

Кад Русија од Хитлера
нападнута би,
Стаљин се
Светој Матрони обрати,
и обнесе икону Мајке Божије
изнад Москве,
и удари зима,
и дође дажд,

те сила земаљска
пред силом Божијом стаде,
и Русија молитвама
Слепе голубице - Матроне,
опстаде

Заиста се сила Божија
у немоћи јавља,
па стога и
Света Црква - Свету Матрону
и данас прославља,
да небески вид тражимо
уздајући се у молитве њене,
да се читав свет
од таме ка светлости окрене,
и од сатане ка Богу,
што сви људи
треба и могу,
јер их Слепа голубица
за живота заветовавши
на то позива,
када се упокојим,
обраћајте ми се
као да сам жива

ПЕЋКИ ХРАМ

Може ли се читава историја
видети за један дан,
може, српска,
ако дођете
у Пећки храм

У порти као да литије
непрестано круже,
правећи око древног
Арсенијевог дуда
изглед руже,
које на крају
Косовским божуром
процветају

Ту се, у средини
Пећке порте
и Косовска битка чује,
ево, цар Лазар командује,
за крст часни браћо гинемо,
не узалуд, не за ово,
за малено царство,

већ за оно,
увијек и довијека

Ево погледај, стани,
ево у овим темељима
уписани су сви
српски дани,
како ће бити до Суда,
зар сад Косовка девојка
не прође,
а чују се и уздаси јунака,
дај да им ране уљем
и рујним вином заливамо,
да и ми са њима страдамо

Оно у углу,
нека тужна поворка,
Чарнојевић патријарх на челу,
свој народ српски
у непознато води,
у друге земље, хришћанске,
уздајући се,
да ће Срби тамо
живети у слободи

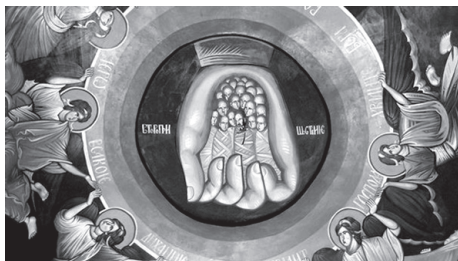
А свети храм, славом
Светих апостола овенчан,
чија проповед се
по целом свету прошири,
ево у Пећи,
на српском проповедају
о Христу, о крсту
и увек у небо гледају

Поред је друга црква,
Мајке Божије,
Пећке Краснице,
која ову свету обитељ Пећку
чудесно сачува
од Арнаута,
од многих освајача,
јер се њена Икона
показа јача,
својим благим осмехом
светињу штитећи,
да бисмо јој ти и ја,
могли ево, и данас
и сада притећи

Патријарси, архиепископи
и епископи свети,
и њихови кивоти
и сада су пастири,
њима Србине причај
као да су живи,
да те благослове
косовским благословом,
и да га носиш
у недрима својим,
и где год пошао,
Пећкој Патријаршији
дошао

Ево и Светога Саве,
наше духовне
српске главе,
за њим сви свети
из рода нашега,
свети мученици,
Свети цар Лазар
на коњу белом као владар,
и преподобне кнегиње и монаси
зову нас себи,

у Небеску Србију,
ал' како да идемо,
коме ћемо
Пећку Патријаршију
да оставимо,
јер смо сви овде,
како патријарх Порфирије рече,
код куће,
колико нас има,
јер Пећка Патријаршија је
кућа сваког Србина

ДА НЕ РЕЧЕ

Да Фотије није рекао,
Цариград не би признао,
а ја им одговорих,
преценили сте ме браћо,
преценили,
ја сам прах који
разноси ветар,
смртник коме је довољан
комад земље,
да ту почине

Ко нешто рече,
па Вартоломеј
украјинске расколнике
призна,
а позван би
да чувар Отаца
и њиховог предања буде,
а он својим делима
зачуди све
верујуће људе,
из зла у горе чинећи

Мора да је неко
нешто рекао,
кад патријарх Јоаким
1902. наговести,
нови календар да прими,
који би, заједничким
служењем Пасхе,
са римским папом био,
иако се он на време,
од Православља одвојио

Вероватно многи рекоше,
па Доротеј и Мелентије
себи у подвиг дадоше,
да уведу нови календар,
и да буду са светом,
а не да држе оно
што Први сабор прописа,
да следујући Оцима,
сведоци будемо
њиховог животописа

А Атинагора,
отац модерног екуменизма,

већ оде корак даље,
и унију Цркава наговести,
иако се зна
ко ће ту
на горње место сести,
универзални пастир
у оделу белом,
и њима и свету целом

Говоре да ће круна
садашњег патријарха бити,
унија са Римом,
да се смири,
да буде други,
а не први,
ал' ко то може знати,
и ко сме рећи,
боље га препустити
промислу Божијем,
са што мање речи,
више си знао,
да не би опет
некога признао

ХРИСТОВ ОФИЦИР

Војни рок, чини скок,
да за војску немамо неприпремљене,
који ни чиновне
не знају,
већ Христове официре
који ће Косовску битку
привести крају

Нови нам Лазар треба,
да и огањ
скида с неба,
и лажне пророке спали,
да њихови богови
не би,
у души Србадије,
никад остали

А без Милоша
битке нема,
ко барјак да носи,
који ће победоносно
да се вије,
од ове до оне стране Србије

Када се две војске
под Часним крстом споје,
нико више
говорити неће,
ово је твоје,
ово је моје,
то ће Царство
огромно бити,
да ће и Небеса у њем'
своје гнездо свити

То ће наше
велико Царство бити,
плод свих наших
Косова и битака,
Јасеновца и Ћеле-кула,
мучеништва и победа,
овим нас Царством
Сам Бог погледа,
и звезда са Истока,
плаве косе,
којом се сви Срби
поносе

МИ СМО ЖИВИ

Благослови Господе
Сабрање наше,
да буде у благодати
Духа Светог,
да би плодови његови
Теби угодили,
и у јединству, миру
и љубави били

Помози Господе,
да у Православљу
поделе нестану,
и да Саборност постану,
да поштује и воли
брат брата,
и нико ником
да не каже,
не требаш ми,
јер кроз ближње
и ми смо живи

ВАСПОСТАВЉАЊЕ

Историју пишемо,
историјом дишемо,
даде нам Бог
велико дело,
да обрадујемо
Православље цело,
васпоставити канонско
јединство са пуноћом
Охридско-Македонске
Цркве, да једну
Небеску Литургију
Светог владике Николаја
Охридског и Жичког
служимо,
а братске наше народе
љубљеним (љубљејшим) Христом
поново ујединимо,
да будемо и останемо
једно у Једноме Христу,
Бога Оца славећи,
и у Духу Светом
васпостављено

канонско јединство
наших Цркава
прослављајући

БОСИЉАК

Једна беседа у Лопарама,
из срца речена,
а чу је сва васељена,
а мало ко зна
да благодат Божија,
преко залогаја
босиљка дела,
да благовест буде
свима и цела,
и небо-земна радост
срца наша испуни,
јер Црква,
јединством Православља
чудо учини

ОПРОСТИ

Рећи пред Богом
опрости,
синовима и кћерима
нас чини,
а то опрости
не значи само
како смо фини,
већ да желимо
искрено да се
променимо,
да више
не падамо,
да не грешимо

Бог је Отац,
милује нас,
грли и прашта,
и наше покајање
и наше опрости
- никад не заборавља,
већ нас достојним чини
да Му приступимо,

да се Причестимо,
и једно са Богом
и ближњим
постанемо

Опрости, опрости,
људима нас чини,
ма не људима
већ и анђелима,
а не опрости
- сличним демонима,
који без опрости
с неба падоше
и извор сваког
зла земаљског
постадоше

Зато опрости,
са усана
твојих - наших
да не силази,
колико опрости
толико кротости,
колико опрости

толико милости,
опрости је
највиши чин
људскости,
праштање је
наше спасење,
јер смо тиме
Небеском
Оцу - Богу слични,
опрости,
опрости,
опрости

ДАР СУЗА

Велики старци,
дар суза су имали,
да би своју душу
њима умивали,
а и тим плачем,
свему свету
наду давали

Сваки плач по Богу
- утеху пружа,
он је као
процветала ружа
у рајској башти
пре пада,
јер је у сузи нада,
која као свете мошти
- никад не пропада

Сети се бола
свога брата,
суза ће му
отворити врата,

да Господ дође
и да га исцели,
да би се са њим
радовао
- свет цели

За рат,
за болести,
сиромаштво
и земаљске пошести,
суза је лек,
за Африку,
за глад,
за neroђену децу,
суза крсној слави,
небеском свецу,
да исцељује,
да теши,
наша суза може
много да реши,
јер је у њој Љубав
која утеху пружа
и радост вечну
саздану од суза

ТРНОВ ВЕНАЦ

Из дана у дан,
као ружан сан,
из света нам
апокалиптичке
вести стижу,
и као једна круна
се нижу,
свим хришћанима
- трнов венац
наговештавајући

Јеванђеље свето
нам јасно рече,
да ће се спасити
ко претрпи до краја,
а ево, по свему,
крај се приближава,
како нам свети
Апостол љубави,
Јован рече,
да нас тај зли дан
неприпремљене
не затече

Једни ће рећи,
радујте се,
ево нам прилике
за Господа да страдамо,
а други ће рећи,
бежимо из ове арене,
ми смо грађани света,
пред њим падамо,
зато нећемо
никад да страдамо

МОЛИТВА БЕЗ КРИЛА

Када је молитва
без крила,
као да није ни била,
не иде небу
већ се нама враћа
без одговора с више,
као да је успут
поднебеске силе
зауставише,
и нама је
глуху и слепу
вратише

Таква је, на жалост,
молитва данашњег
човека,
тешка, трома,
нема свог
небеског дома,
ни решења,
ни благодати,
зар би мене Бог

могао знати?

Зато молитву
крилима узнеси,
са покајањем,
са смирењем,
у прса се,
као цариник,
духовно бијући,
да би Богу могао
духовно узићи,
у небеске одаје
у којима се,
крилатом молитвом
опстаје

КИРИЛКО

И Дух Божији
у виду голуба
дизаше се над водама,
тако и наш Кирилко
усред цркве слети,
да нас на благословени
чин јединства
подсети

Општа духовна радост
у цркви Светог Климента,
а наш Кирилко,
који у олтару цркве
своје гнездо сви,
све нас служашче
својим смирењем
и питомошћу
одушеви

Он нам показа,
да се и сва
створења радују,

кад се браћа у Христу
препознају
и крену путем мира,
а народ Божији
шта друго,
осим да кличе
и аплаудира

Кирилко и Кирилка,
целу службу помирења
пробдеше,
голуб у олтару,
а голубица у гнезду,
а пред проглашење
Јединства,
они заједно,
пред свима,
на под цркве слетеше,
Знамењу своје знамење
додајући

Наши дивни јунаци,
Кирилко и Кирилка,
указаше нам

и на светињу брака
који се данас
у свету руши,
да брак мора
да се сачува,
јер је основна ћелија
јединства,
љубави и мира

ИЗНАД ОБЛАКА

Да ли је пут
до Јединства
изнад облака,
од Порфирија
до Стефана,
да се беседа
под Облацима чује
и сав православни род
обрадује

Да се ишло
земаљском линијом,
где бисмо стигли?
Препреке, подозрења,
овако, изнад облака
све се мења,
Богу је ближе,
до јединства се
изнад облака
лакше стиже,
јер нас небо
Павловом виђењу

уздиже

Кад слетесмо,
као голубови долетесмо,
да у цркви Светог Климента,
вечни мир и
љубав у Христу
неразрешиво свежемо,
и будемо и останемо
Једно, једно,
а непобедно

Радујте се и
ускликните људи,
ево свето Православље
љубав и јединство нуди,
и македонско
и српском народу,
и свима народима,
на земаљском шару,
да Господу
мира благодаримо
на великом дару
јединства и слоге,

до којих достигосмо
изнад облака летећи,
као на Генисаретском мору
Петар ка Господу ходећи

ПОЕЗИЈА

Зар да се
песници своје
поезије стиде,
а нико их не
чу и не види
кад пишу,
да би избегли
клету сујету,
ал' дар Божији
не треба у
земљу закопавати,
већ Бога и ближње
славити, а
баш нас поезија
и уздиже
да би Богу,
па и човеку
били ближе,
и видели их
лицем како
јесу, и о томе
rekli у љубави,

не у бесу, јер
љубав суштину
поезије чини,
зато певај
и не брини,
јер се песма
као ехо међ'
планинама разлеже,
а увис и до
горњих светова,
до самог
Бога досеже

ДУША ПОСЛЕ СМРТИ

Чувени старац Пајсије,
отишавши у пустињу
тиховаше и своме
подвигу подвиг додаваше

Једног дана посети га
монах из Филотеја,
који под утицајем
Јеховиних сведока
не верова да
душа живи довека

Кад се после месец
дана он упокоји,
јави се у сну оцу
Танасију Филотејском,
економу и рече:
Што се ти
не молиш за мене,
само моју душу
у молитви старац Пајсије
увек помене

Уз песмотвораштво епископа Фотија

Хришћанска култура је од самих својих зачетака имала снажан рефлекс за поезију, то јест за оно што бисмо, послуживши се једним изразом Никифора Цариградског, могли назвати „мелодијом теологије“. Почев од јеванђељског приказа Тајне Вечере, у ком читамо како Христос са апостолима „поје хвалу“ Богу, преко литургијских и богослужбених текстова, па све до Романа Мелода Слаткопојца, за кога је чувени Карл Крумбахер рекао да је „највећи црквени песник свих времена“ – поезија представља незаобилазни део хришћанског предања, медијум кроз који се изражавају темељне истине хришћанске вере. Није био редак случај да се управо у стиховима саопштавају најдубље теолошке реалије: Григорије Богослов у IV веку пише своје чувене *Епове*, у којима изображава тајну Свете Тројице, док Симеон Нови Бо-

гослов у својим *Химнама божанствене љубави* поетски саопштава своје непоновљиво хришћанско искуство – искуство покајања, искуство подвига смирења и евхаристијске трезвености, односно свој сусрет са Богом који је, речима Рудолфа Ота, свагда пропраћен „трепетним тајанством и удивљењем“.

Као наследница византијске културе у многим њеним рукавцима, стара српска књижевност реципирала је и главне образце византијске поезије. Писана у класичном средњовековном кључу, она је махом била богослужбене садржине. Тако је бивало од поезије Светог Саве, архиепископа Данила, Марка Пећког, монахиње Јефимије, Силуана и других, па све до знаменитог састава *Слово љубве* деспота Стефана Лазаревића, у којем песник, евоцирајући јеванђељске и псалмичке садржаје, позива младиће и девојке на чување трезвености и целомудрености, како би се анагошки успели ка врхунској, божанственој љубави.

Нешто од овом приликом само синтетички скицираних сензибилитета налазимо и у песмотвораштву епископа Фотија који песмољупце и боготражитеље дарива својом новом, четвртом збирком поезије. У њој се већ при првом читању кроз призму хришћанског доживљаја света претапају средњовековни идеали са искуством модерности која се жигоше у њеним разним манифестацијама и којој се у смислу коректива изнова испоставља хришћански образац живљења.

Постоје макар два темељна мотива која се могу разабрати у поезији епископа Фотија. Најпре је то песнички приказ опита духовног живота, са свим његовим унутрашњим амплитудама, а онда и приказ духовне ситуације времена у којој песник-боготражитељ обитава и са којом се носи. Налик својим великим узорима из средњег века, владика Фотије стиховно изображава лествицу духовног успињања, чији је основни циљ заједничарење са Богом. Оно се задобија кроз подвиг *смурења*. Чудо смурења, као место кенозе, односно одбацивања свог

фантазмагоричног Ја, испоставља се као врхунац духовног живота:

Веће је
видети своје грехе,
него васкрсавати
мртве.

Попут знаменитог *Слова о уму* нашег Светог Саве, у којем утемељитељ Српске цркве и духовности позива свој народ на „небеско гледање“, владика Фотије позива и себе и свој народ на идеал духовне „трезвености“: „Е, немудрих слико... отрезни се“. Тај пут, у којем се читалац на један безмало његошевски начин призива на измештање из перспективе обузетости тварним и пропадљивим светом, представља позив на окретање ка оностраном, а све како би се могло „у мноштву Господа препознати“.

Окретање субјекта ка оностраном и његово виђење оног „невидовног“ – очима Све-

тог краља Стефана Дечанског похрањенима на песниковом „длану“ – не занемарују у стиховима владике Фотија еминентно историјску димензију песничког искуства. Док песнички тематизује искуство страдања, он емпатички универзализује партикуларне примере патњи и прогона, како обичних људи, људи-просечника, тако и репрезентативних представника етноса којем припада: било да стилски обликује страдања једног од своје епископске сабраће пред налетом неправде, било да тематизује искуство *прогона* свог народа, као једне од његових темељних одредница. Ни у једном ни у другом случају, иако добрано осећа слабости човека пред налетима изазова времена, владика-песник не заборавља висину људског достојанства: „Јоаникија нашег у бетонску / тамницу вргоше, / у којој он се ни исправити не може, али ипак усправан оста / пред онима који га затвараше“. Та човекова „усправност“, као отисак Божијег лика у њему, остаје мера човекове постојаности у његовом сукобу са „постистинским“ друштвом у којем сви скупа обитавамо: „Своје царство

лажи градимо, / ко је за, / на горње место / га
посадимо, / и тако редом / до лажног месије,
својом чредом“.

У овим стиховима владика Фотије додирује један од кључних проблема савременог света: проблем лажног месије и икупитеља, који је увек слика јеванђељског лажног чудотворца Симона. Њему насупрот, владика супротставља идеал Христа, као предводитеља сваког, па и песниковог народа: „Да и ми не би, / као Јудеји, / лутали по свету / као по пустињи, / и тражили другог, / који ће у своје име доћи, већ Христа, / Светлост света / да тражимо“. Понекад ипак, пред лавином унутрашње духовне борбе и пошаста које долазе од светских моћника, песник као да устукне: „Ево ме у / грлу стеже / и ни речи, / зато песма / да опева, / да опоје“. Управо попут репрезентативних узора из хришћанске старине, песник-владика добро зна да највеће поноре и највеће мистичке узлете није могуће појмовно артикулисати; њих је могуће само химнички, поетски предочити, било у виду ламентације над сопственом и

општенародном судбином, било у виду благовеличања божанског.

Поезија владике Фотија не пати од неких поетичких окрета, не подвргава се крутим налозима версификације, нема проблем са жанровским укалупљивањима и праћењем текућих песничких трендова. Свему томе упркос (а може бити понешто и због тога) она је изнад свега једно драгоценост сведочанство једног личног подвига да се у стих преточи једно лично искуство. То је искуство које позива, опомиње и, не мање важно, даје како толико потребну духовну утеху.

Др Владимир Рогановић

САДРЖАЈ

ВИДЕТИ.....	5
РАДОСТ И МУЛА.....	7
ТРЕЖЊЕЊЕ	9
SERBIEN LAGER.....	11
АНКО.....	12
ЈОАНИКИЈЕ	13
ЛАЖА	15
БРАВИЦА	17
ЗДРАВ БУДИ.....	20
БИВША КРАЈИНА	22
ЉУДСКОПРАВАШИ.....	26
СТЕФАНЕ.....	28
СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ	31
ЗЛАТНА МИЛИЈАРДА.....	35
ГУРИЈЕ, САМОН И АВИВ	39
АПОСТОЛ МАТЕЈ.....	40
РОЖАЊ	43
СВЕТИ ГРИГОРИЈЕ ЧУДОТВОРАЦ..	45
ЕКУМЕНИЗАМ	47
ДА СЕ ПОКАЈЕ.....	50
ЕВРОПА И БОЖИЋ	52
FERAGOSTO	54

РАЗДРОБИТИ ЦАРСТВО	56
КОНТРЕРИ	58
ПЕДИЈА	60
БЕЛИ ПАПИР	62
ЧИКА МАКСА	65
СНЕГ	68
МАЈКА ЈЕ СВЕ.....	70
СИЛА НА РАМЕНУ	72
ЛИЦЕМЕРЈЕ	75
СЛОБОДА	77
НЕ УЗНОСИТИ СЕ.....	79
РИО ТИНТО	82
САМО ТИ И ТИ.....	84
ХРИШЋАНСТВО СА СВЕТОМ.....	87
ЈЕСЕЊЕ КИШЕ.....	90
БОЉИ БИО.....	94
ДЕМОН КОРОНЕ	96
БОЖИЋНА ЈУТРА.....	98
АБОРИЦИНИЈА	100
КРСТА И ХРИСТА.....	102
НА СВЕТОГ СТЕФАНА РОЂЕНА....	104
МАКСИМУС	106
СВЕТИ ВАСИЛИЈЕ ВЕЛИКИ.....	108
СУДБИНА	110
ПРАВО ИЗБОРА	111

ПИЈЕМОНТ СЛОБОДЕ.....	114
СВЕТИ ЈОВАН ПРЕТЕЧА.....	117
ДУША	119
ДВЕ СВЕТЕ КСЕНИЈЕ	121
МАРАН АТА	122
ВЛАДИКА ЛАВРЕНТИЈЕ.....	124
НАТАЛИТЕТ	127
У ПРОЛЕЋЕ.....	130
ТРЕЋИ РАТ	132
ГОЛУБОВИ У ОЦАКУ	134
СВЕТИ ФОТИЈЕ ВЕЛИКИ.....	136
ВЛАДИМИР ВЕЛИКИ.....	138
СРБОМРСЦИ	140
СУЗЕ НАД СОЛУНОМ.....	142
ТУ КИЛЛ	144
СВЕТИ ЛАВ КАТАНСКИ.....	146
ВЕЛИКИ ПОСТ	148
ВРЕМЕ МИРА	150
СТРАНИ ПЛАЋЕНИЦИ.....	153
НЕМИЛОСРДНИ АНЂЕО	156
ВАСПОСТАВЉАЊЕ ЈЕДИНСТВА ..	159
КРСТ	166
ИЛ' СЕ СКЛОНИ	170
АЛЦХАЈМЕР.....	173
ТРАГЕДИЈА	174

АДАМОВ ПЛАЧ.....	176
НА СВЕТУ ГОРУ.....	179
ОЈ МАЊАЧО!.....	182
РУКОВАЊЕ.....	184
СВИЛЕН ГАЈТАН.....	186
ГУРУ ЦВЕТИ.....	188
ВЕЛИКИ ПЕТАК.....	190
ВАСКРСЕЊЕ.....	191
СОФИЈИН САН.....	192
СЛЕПА ГОЛУБИЦА.....	194
ПЕЋКИ ХРАМ.....	196
ДА НЕ РЕЧЕ.....	201
ХРИСТОВ ОФИЦИР.....	204
МИ СМО ЖИВИ.....	206
ВАСПОСТАВЉАЊЕ.....	207
БОСИЉАК.....	209
ОПРОСТИ.....	210
ДАР СУЗА.....	213
ТРНОВ ВЕНАЦ.....	215
МОЛИТВА БЕЗ КРИЛА.....	217
КИРИЛКО.....	219
ИЗНАД ОБЛАКА.....	222
ПОЕЗИЈА.....	225
ДУША ПОСЛЕ СМРТИ.....	227
ПОГОВОР.....	229

Издаје

С И Н А Ј

Издавачка кућа

Епархије зворничко-тузланске

главни и одговорни уредник

протођакон Бојан Чечар

лектура и коректура

ђакон Немања Спасојевић

Адреса

Патријарха Павла 40, Бијељина

izdavackakucasinaj@gmail.com

Компјутерски слог и

графичко обликовање

Сестринство манастира

Светог Василија Острошког

Бијељина

Штампа

Еурографика, Зворник

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека
Републике Српске, Бања Лука

821.163.41-1

271.2-29

СЛАДОЈЕВИЋ, Фотије, 1961-

Васкрсење / епископ зворничко-тузлански
Фотије. - Бијељина : Издавачка кућа Епархије
зворничко-тузланске Синај, 2022 (Зворник :
Еурографика). - 240 стр. : илустр. ; 21 cm

Тираж 1.000.

ISBN 978-99976-982-9-2

COBISS.RS-ID 136501505